

عنوان مقاله:

صفوان بن ادریس اندلسی شاعر امام حسین

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان و ادبیات ملل (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

علی خیاط - استادیار و عضو هیئت علمی گروه علوم قرآن و حدیث، دانشگاه علوم اسلامی رضوی، مشهد-ایران.

رضا عرب بافرانی - استادیار و عضو هیئت علمی گروه زبان و ادبیات عربی، دانشگاه علوم اسلامی رضوی، مشهد-ایران.

حبیب یوسف وند - دانش پژوه سطح چهار و کارشناس ارشد زبان و ادبیات عربی و پذیرفته شده دکتری فقه جزایی دانشگاه علوم اسلامی رضوی، مشهد-ایران.

خلاصه مقاله:

پس از ورود اسلام به اندلس (اسپانیای معاصر و پرتغال کنونی)، اندیشه‌های شیعی وارد این اقلیم اروپایی گردید. در این میان شاعران شیعی و یا دارای گرایش‌های شیعی در حکومت‌های شیعی اندلس، به گسترش اندیشه‌های شیعی پرداختند. با این حال شاعران و کاتبان اندلسی در طول قرن‌های ۴ تا پایان قرن ۹ هجری قمری، نمود دیگری از اندیشه‌های شیعی و عاطفه صادق‌شان را در رثای امام حسین علیه السلام به نمایش گذاشتند و مصیبت جانکاه کربلا را در قالب اشعار زیبا و کتاب‌های ارزشمند به اروپاییان معرفی نمودند. از این دسته افراد می‌توان به صفوان بن ادریس اشاره نمود که به گواه تاریخ دانان موثق اندلس، در رثای حسینی شهرت داشته است؛ اما با این حال بیشتر شعر حسینی وی در اندلس از بین رفته است و جز چند قصیده اثری از آن اشعار باقی نمانده است. در این پژوهش با بررسی تحلیلی-توصیفی-تاریخی و روش کتابخانه‌ای به زوایای رثای حسینی در شعر این شخصیت کم‌نظیر سرزمین اروپا می‌پردازیم. تا جایی که اطلاع داریم چنین بررسی تاریخی محور درباره شخصیت شاعر تا به حال صورت نپذیرفته است. از یافته‌های این پژوهش می‌توان به ذکر نمودن پنج نمونه شعری از صفوان در رثای امام حسین(ع) نمونه‌های ناصحیح انتساب شعرهای حسینی ناهض وادی آشی و ابو عباس جراوی به وی و نیز اثبات شهرت شاعر در رثای حسینی از دید تاریخ نگاران موثق و دیگر شاعران هم عصر وی مانند ابو بقاء رندی و ابن مرج کحل اشاره نمود.

کلمات کلیدی:

رثای حسینی، اندلس، صفوان بن ادریس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1000849>

